

Lengvenienė Birutė: „Ė deg Žemaitėjuo vėsuo gražiausės uoranžėnės ugnis“

RODOU ŽEMAITĖJUO

Plėkā ešriedītė beržā...
Avietės – tik pėlkas rīkštės...
Stingst vondėnėnė dažā
Ont stagarū ožpernikštīu.

Ė šaltė jau isėšvankou,
Ė saulė jau švėistė ožmėrša,
Vo meška kėrtėma longūs –
Blėzg vondėns pelkelės puo
ėrkštīuom.

Ė deg Žemaitėjuo vėsuo
Gražiausės uoranžėnės ugnis,
Ė prausas mėgluo ė rasuo
Žalė nolakoutas broknės.

ŽEMAITĖ

Tėnās, kor saulė
Leidas i jūra,
Kor pri Medviegali
Sutūpė ėivas,
Kor Koršīu marės,
Kor Telšīu mūrā,
Tėn Žemaitėjės
Gėrės ė pėivas!

Narėk mums žemiu
Kažkor tuoliausė,
Ni tuolėmuosės
Jūras Jouduosės!
Vo tuo, kon toram,
Kas mums priklausa,
Nie vėinuos pėdas
Naatėdousiam!

Baltėjės jūruo
Sopas potelės...
Kalvas, kalvelės
Nu vieju gīniuo:
Kap karuoliokā
Ėš rožončeliaus,
Kap abrūselė
Mamelis skrīniuo...

APLE RĖITAVA

Lažėnous, ka pru Rėitava
Esat kuožnas pravažiavės:
Ar kon pėrkės, ar pardavės,
Kon pavuogės ar apgavės.

Je kas bovuot pasėlėkės, –
Bovuot i muni sotėkės,
Vo Ivinski ė Oginski
Musiek omžės prėsėminsta!

Rėitavė be juokė varga
Gal paslonkiuotė puo parka,
Katramė, kap tén babūtom,
Daug nodžiūva žaliū rūtu!

Če triūbačė pagal taktus
Pot, ka akis lėp ėš kaktas,
Pot, ka klausončiūju kuojės,
Patės tūpčiuo ė kėlnuojas.

Aš Rėitava garsint' nuoru,
Jug jums būtom napaduoru –
Geront kava a kakava –
Nežėnuot aple Rėitava!

PAMOKELI

To naspėrk pompuotaukšliou i galva!
Pėmpiu kiaušiu ėš lėzdū narink!
Nadraskīk bezdū ož graži spalva
Ė mažū katūčiu naskondink!

Nakonkink nie ropkės, nie žiuogioka!
Nikad naturiek nie tuos mintėis!
Atsėmink ont omžiu: juokė jouka,
Je dėl tava zbėtku kas kėnties!

BA MEILĖS NABŪSO

Najotau, kāp tėti metā prabiega,
Najotau, kāp nošiora mon kailis,
Tik jau mon neprikaišiuokėt nieka,
Ka lig šiul vės tabgarbėno meilė.

Pakol saulė matau, tol milieso,
Tol sapnouse tus sapnus spalvuotus –
Kap kupruota: tik grabs gal ištėisintė;
Če ne mona, bet mon sogalvuota.

Mon ta meilė – kap omžėna švėntė.
Kas nažėna anuos – tuo mon gailo.
Nagalo aš ba meilės gīventė
Ė nabūso ni biški ba meilės.

ŽIŪRIEK I MONI

Kėtū nebmīlu,
Nabnuoru nieka.
To – mona patė,
Skaniausi patieka.

Kap aš galiečiō
Kėtus mīlietė,
Ka anī atruoda
Kap nadatopieti?

Nu tava vėina
Ėšgėrsta varda
Tūpt i pakinklios
Nujem ėš karta.

Ba tavės vėitas
Nabgalio rasti,
Bet ka to mīli
Ton kropė Nastė.

Žiūriek i moni:
Buoba kap truoba,
Vo tava Nastės –
Skūra ė gruobā.

ŽAL-GĖ-RIS! Y-GA-GA!

I skyrius. Laistuum taurė

Bova vėskuo lėgė suotės:
Ė alaus, ė pri alaus,
Dvė gitaras, trīs trūbuočė,
Maniem: kėts i gala gaus!

Švėntiem kap grafā – pri žvakiau,
Nagriniedami, kas kon,
Pakol Petris napasakė
Ož krepšini nasergonts!

II skyrius. Uns pasakė

„Šėt Sabuonis – sava skūra,
Ėlgas kuojės ė kablios
Pardavuo kažkor ož jūras,
Kap tuos mergas – ož žalius!

Matiem? Ėš kuomandas gala
Edniou kažkatras tėk timpt:
„Go, lietuvi! Tau medalis!
Understand? Tai plyz tū bring!“

Ontras viel! Untuonis Būvis!
Dā vėins nopėrkts joukdarīs!
Nušpakliūtom – būt lietovis,
Vo dabā – nie do, nie trīs.

Posė svieta sosėvarėn
Puo Europa: „Y-GA-GA!“
Mon, žemaičiuo, bluogā daruos!
Aš nasėrgsu ta lėga!“

III skyrius. Teismas

Nu tada vėsė sokėluom!
Soski Petri ont žuolies!
Petriou ėltėnis noskėla!
Ė gerā! Dabā tīl ies!

GRĪŽK

Vo tu, žabaltī,
Ka nusibuodā
Laukti tuol, kuol tu vėlek
sugrīši!
Vėsas dėinas vėinodā ruoda –
Kap išsklīdis maišelis rīžiu!

Užsimerku ė meditouju:
Kāp ė ir,
Ka kažkō kaip ė nier?
Nieks našliaužuom smirdunčiuom
kuojom,
Nieks naraugie alaus prisigieris!

Nieks navara
Žiūriet „Panoramū“,
Nieks i vuonė plaukū napribarsta,
Vakarā kap nabašnikā – ramė!
Ė kap šmėklas po palubis karstos!

Nu tu, žabaltī,
Liaukės vaidinis!
Grīžk, nagrajines munij unt nervu!
Nabsibarsu! Šersu kiaušinės!
Ir kintiesu tū kuojiniu smarvė!

ŽEMAITIŠKAS SKAIČIUOTIS

Dvė jūras

Žemaitėjuo ir dvė jūras:
Vėina – dėdėlė ė sūra,
Vo ontruoji – kap šniūrātis,
Nie tēp sūra, nie tēp plati.
Kėts, ka ė labā nuories,
Dvėjū jūru natories!
Vot!

Žemaitė

Nosėteikėn labā taikė
Sosėtėka do žemaitė.
Pakinkava, pastuovieji
E padūsavėn noėjī.
Je vėns kėta naožkliova,
Mosiet, vėskas gerā bova!

Tėp tatā

Līgot pasėrėšės šlipsa
Pīlėns pri prūdali stīpsa.
Šiāp ons poikos paveizietė,
Vo vākū nanuor perietė.
Pīlėns tėktā les ė ger,
Vo pīleli per ė per.
Tėp tatā!

Nieks namatė

Nieks namatė, nieks nažėna,
Kor katie ėšsėdongėna!
Kon tėk dā keimė stoviejė,
Vo dabar – ba ba! Ėšėjė!
To ba anuos naporėk,
Ba anuos mums baisė rėk!
Ėk!

Grūds pri grūda

Grūds pri grūda,
Grūds pri grūda –
Ė toriesi vėsa pūda!
Cėnts pri cėnta,
Cėnts pri cėnta –
Ė toriesi cėntu cėntnėri!
Vo ka tėik anū toriesi –
Ledū jiesi, kėik nuoriesi!
Je!

Do šonelė sauga būda

Do šonelė sauga būda:
Vėins – Margioks,
Vo ontros – Rudis.
Tik abodo šmurkšt i būda:
Pėrma – Margis, paskū – Rudis!